

عنوان مقاله:

تبیین سازوکار شاخص های معماری چندحسی در طراحی مراکز توانبخشی کودکان اوتیسم

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مینو لفافچی - استادیار گروه معماری، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

زهراسادات موسوی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: این مقاله به تبیین سازوکار شاخص های معماری چندحسی در طراحی مراکز توانبخشی کودکان مبتلا به اختلال اوتیسم پرداخته است. روش بررسی: پژوهش حاضر با استفاده از روشهای استدلال و تحلیل عقلانی و با بررسی مطالعات انجام شده درباره خصوصیات معمارانه فضاهای توانبخشی لازم برای کودکان مبتلا به اختلالات اوتیسم، مولفه های کالبدی طراحی را براساس شاخص های معماری چندحسی بررسی می کند. یافته ها: یافته های پژوهش حاکی از آن است که متناسبانه در کشور ما این مجموعه ها به صورت خصوصی با تغییر کاربری مجتمع های مسکونی به کلینیک های درمانی و یا آموزشی اوتیسم در حال فعالیت می باشند، از این رو پاسخگوی نیازهای این کودکان نمی باشند. نتیجه گیری: بررسی مجموعه مطالعات انجام شده درباره ارتباط متقابل اوتیسم و معماری، نشان می دهد که در ایران پیشرفت های چشمگیری در زمینه طراحی و ایجاد فضای آموزشی مناسب کودکان مبتلا به اختلالات اوتیسم صورت نگرفته و عواملی نظیر وضعیت آکوستیک، وضو، وضعیت نور، تناسب ارتفاعی، کنترل و امنیت، بافت و مصالح، رنگ و ... باید متناسب با نیازهای کودکان مبتلا، طراحی شود؛ همچنین تاکنون در بررسی وضعیت فضاهای آموزشی موجود در ایران، برای استفاده مبتلایان به اوتیسم، مطالعاتی صورت نگرفته است.

کلمات کلیدی:

طراحی کالبدی مراکز توانبخشی، اختلالات طیف اوتیسم، معماری چندحسی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1958964>

